

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

413. Quale stallum seu sedes debeat Coadiutori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quæstio 413. Quale stallum seu sedes debeat Coadjutori?

1. Respond. primò: Coadjutor datus Dignitati debet sedere in Choro in propria sede, in qua sedet Coadjutor eo absente, & idem prorsus stallum habere; uti etiam ad talem Coadjutorem spectant omnes functiones, quæ competunt ejus principali ratione dictæ dignitatis. Garc. p. 4. c. 5. n. 65. Barbof. de Cån. & Dignitat. c. 29. n. 27. & Iuris Eccl. l. 3. c. 10. n. 68. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 29. referentes pro hoc Declarat. S. Congregat. in Brundis. 29. Maji 1621. Pignat. tom. 4. consult. 185. n. 21. ubi etiam, qualiter hoc ipsum intelligi debeat videendum ait apud Gavant. in Man. v. Coadjutor. n. 24. Leo Thes. fori eccl. p. 2. c. 4. num. 56. Diana tract. 4. miscell. resol. 18. addit quoque Pignat. n. 22. attendi hæc in re debet quoque formam Coadjutoria, & si in ea habeatur, quòd Coadjuto absente Coadjutor possit residere cum omnibus & singulis privilegiis, præminentis competentibus Coadjuto, habere stallum in Choro, vocem in Capitulo &c. eo modo, quo Coadjutor, per verba illa: *Omnibus præminentis & eo modo clarè significari identitatem in omnibus, adeò que Coadjutori assignandum eandem sedem quam occuparet Coadjutor; si adesset; uti id ipsum adhuc clariùs illucesceret ex formæ Coadjutoria verbis, nimirum dum diceretur, quòd in casu, quo resideret Coadjutor, Coadjutor illi locum cedere debeat; cum cedere illum nequiter, nisi eundem ipse occupasset in absentia Coadjuti. Arque ita jam talis Coadjutor præcederet omnes Canonicos, si eos ratione Dignitatis præcederet Coadjutor. Barbof. cit. c. 10. n. 68. Pignat. loc. cit. n. 21. Dum tamen duæ essent Dignitates in ecclesia æquales, & senior in obtinentibus illas dicitur primus, primùmque occupat stallum, Coadjutor, qui fortè datus illi seniori, in absentia illius non occupat sedem illius; sed eam & præcedentiam cedere debet secundo ex istis Dignitatibus. Coadjutoria verò cessante, & factò loco futura successioni, secundus ille efficitur primus, & in istius secundi locum subintrat Coadjutor, & sic efficitur secundus. Barbof. loc. cit. n. 69. & ex eo Ventrigl. loc. cit. num. 30. Pignat. loc. cit. n. 20. juxta Declarationem S. Congregat. Rituum, 17. Julii 1632. quam referunt. Sic enim suadet anterioritas possessionis, quæ in hac materia præminentiarum præcipuè attenditur. Pignat. loc. cit. n. 28. Atque ita jam licet eadem sedes, quam habet principalis, tribuatur Coadjutori dignitatis, si sit confellus seu concurrentia cum inferioris conditionis, quam est Coadjutor, vel certè cum aliis Coadjutoribus, Vicariis, Procuratoribus; id tamen non procedere, dum concurrat cum aliis Prælati suo principali in dignitate æqualibus in persona comparantibus, etsi forsàn Coadjutor eos præcederet propter Senioratum, vel aliud privilegium aut consuetudinem, Coadjutor tamen illis cedere deberet præcedentiam. Engels ad tit. de Cler. agrot. n. 5.*

2. Resp. secundò: Si Coadjutor est datus Canonico, sedere non debet in sede propria & stallò sui Coadjuti; sed ultimo loco post omnes Canonicos. Gonz. gl. 5. §. 9. num. 101. & seq. Pignat. loc. cit. n. 21. Ventrigl. loc. cit. n. 31. Garc. p. 4. c. 5. n. 71. Castrop. tract. 13. d. 1. p. 10. n. 11. Barbof. cit. c. 10. n. 65. citans Moner. de opt. Can. &c. functio-

nes quoque pertinentes ad Coadjutos, ut cantare lectiones, prætonare antiphonas &c. facere similiter debent in novissimo loco. Barbof. loc. cit.

3. Ampliantur hæc ipsa (nisi aliud habeat forma Coadjutoria ut Barbof.) ut debeat præcedentiam & locum cedere Canonicis etiam post ejus Coadjutoriam provilis. Lotter. de re benefic. l. 2. q. 25. n. 36. & seq. ubi: Coadjutor in Cathedrali vel Collegiata non potest sibi arrogare præcedentiam in Canonicos postmodum receptos, non obstante decreto, quod sibi competant omnes prærogativæ Coadjuti. Castrop. loc. cit. n. 12. Barbof. loc. cit. n. 67. Ventrigl. n. 32. juxta decis. Rotæ in Curitana. 18. Aug. 1629. & quamplures alios, quos citant. Idque nulla consuetudine in contrarium obstante. Barbof. Ventrigl. ll. cit. citantes pro hoc eandem Rotæ decis. Item nullo obstante statuto. Barbof. cit. n. 37. ubi testatur, S. Congregationem Rituum in Casalens. 10. Decemb. 1619. statutum Ecclesiæ Casalensis, disponens, quod Coadjutores gradatim ascendant & præcedant posteriores Canonicos, tanquam juri Canonico adversans annullasse.

4. Et hæc de Coadjutoribus Canonicorum in ecclesiis, ubi Canonicatus divisi non sunt in Presbyterales, Diaconales & Subdiaconales. Nam in ecclesiis, ubi ista est divisio, Coadjutor Canonici presbyteri installandus ultimo loco post Canonicos omnes presbyteros, ante tamen Canonicos Diaconos, & sic de aliis. Pignat. tom. 4. consult. 185. n. 20. juxta Declarat. S. Congregat. Rituum in Javensi 14. Aug. 1665, & in Esina 4. Martii 1644. hujus tenoris: *Quæstum fuit in S. Rituum Congregat. an Coadjutori presbytero in Ecclesia, in qua præbende sunt distinctæ, debeat præcedentia supra Canonicos Diaconos, dum pro suo Coadjuro divinis interest. & S. Congregatio respondit, in casu proposito præcedentiam Coadjutori deberi. Sed neque in hoc casu ob stare capitulare statutum, ait Pignat. loc. cit. n. 24. etiam à Papa confirmatum, per quod Ordines Canonicatum asseruntur confusi quòd ad sedis acquisitionem, adeò, quòd vigore ancianitatis tantum debeat fieri ascensus, nulla habita ratione, an Canonici optantes sint Presbyteri, Diaconi vel Subdiaconi. Tum quia tale statutum coarctatum est in eventu vacationis Canonicatum, quæ in hoc casu locum non habet; cum stante Coadjutoria cum futura successione & clausula: *ex nunc prout extunc*; nunquam detur vacatio Canonica. Tum quia versamur hic in Canonicatu reservato & affecto per appositionem manûs Papæ per concessionem Coadjutoria, adeò que refragari nequeat dispositio statutaria continens optionem stalli; cum non detur optio in beneficiis quomodolibet reservatis, seu affectis, & in Curia impetratis (pro quo citat Garc. p. 5. c. 1. num. 452. Marc. Anton. variar. resolut. ult. cas. 9.) & in specie, quòd contra Coadjutorem cum futura successione non sit optio locus; de quo tamen vide dicta cap. præced. Ac denique, quia in literis Coadjutoria solet adesse expressa derogatio statutorum hujus tenoris: *Non obstantibus dictæ ecclesiæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliàs roboratis statutis, consuetudinibus contrariis, quibuscunque &c.* adeò que tanquam à Papa derogatum non debet attendi; pro quo citat decis. Rotæ 136. n. 8. & 9. decis. 161. n. 20. decis. 210. n. 1. coram Card. Othoboni.*

5. Responsionis hujus secundæ, uti & extensionis ratio est, quòd per ejusmodi decreta adjici solita

solita in Coadjutoriis, quibus decernitur Coadjutori competere omnes prærogativas Coadjuri ratione Dignitatis, nihil aliud addicitur Coadjutori quam simplex honor; in concursu verò habentis simplicem honorariam cum habente reipsa Dignitatem, semper præcedet reipsa habens etiam si posterior. Lotter. *loc. cit.* n. 3. Restringi quoque dicta Decreta ait Gonz. *loc. cit.* n. 115. per verba illa subsequenter vel adjecta: *Ratione Canoniciatus*, quippe ex quibus appareat in gratia fieri distinctionem inter illas præminentias, quæ competunt ratione Canoniciatus, & illas, quæ competunt seu acquiruntur ratione antiquitatis; qualiter sedere in altiore sede non competit ratione Canoniciatus, sed ratione antiquitatis à tempore receptionis; Coadjutori autem ratione antiquitatis competere nequeat ea sedes altior. Et sic jam respectu honoris nunquã substitutus, subrogatus, vires gerens, Delegatus & similes habeat eandem prærogativã quam principales. Gonz. *gl. 5. §. 9. n. 105.* citans Navar. (qui *conf. 2. de major. & obed.* consultit procuratorem Abbatis in synodo non debere habere locum inter alios Abbates, quem Abbas ejus Principalis habuisset, si præsens fuisset) Castrop. *loc. cit.* n. 11. & 12. Barbof. *loc. cit.* n. 67. citans Maltril. *de Magistr. l. 5. c. 15. n. 61.* Cabedo & c. et in reverentialibus non possunt locum-tenentes & substituti adæquari principalibus. Barbof. *ibid.* citans Ferro. *de præced. q. 1. n. 28. & q. 15. n. 7.* Federic. de Senis. *conf. 302.* Unde licet Coadjutor representet personam Coadjuri, & subrogatum sapiat naturam ejus, cui subrogatur, id tamen solum intelligitur respectu aliorum inferiorum, quibus præferri debet; non verò respectu aliorum Canoniorum parium ipsi Coadjuto; cum qui propriæ autoritatis lumine coruscant, præferri illis debeant, qui aliene luce fulgent, ut sunt Coadjutores, Delegati, &c. Gonz. *loc. cit.* n. 104. Confirmationem ejusdem responsionis Vide *quest. seq.*

Quæstio 414. Quis locus competat Coadjutori Canonici post obitum Coadjuri?

RESP. Dum Coadjutor cum futura successione cessante per cessum vel decessum Coadjuri Coadjutoriã, evadit jam verus Canonicus, tanquam modernior & junior Canonicus debet sedere ultimo loco post existentes Canonicos juxta *Regul. qui prior. de Regul. Juris in 6.* Garc. *loc. cit.* n. 74. Castrop. *loc. cit.* n. 12. in fine. Gonz. *loc. cit.* n. 110. citans Felin. in *Rubr. de major. & obed. n. 2.* Nav. *conf. 10. n. 1. & 9. eod. tit.* Caputaq. contra Pignat. *loc. cit.* n. 25.

2. Quibus non obstat, quòd si quis sit in possessione Canoniciatus vel alterius beneficii, licet verus Canonicus vel beneficiatus non sit, si deinde obtineat à Papa gratiam seu provisionem ejusdem Canoniciatus, quem possidebat, non egeat nova possessione vel installatione; sed retineat illam, quam habebat cum eadem Ancianitatis & præcedentiæ prærogativa. Nam id, ut vides, procedit in eo, qui erat in possessione Canoniciatus tanquam Canonicus, licet sine legitimo titulo; Coadjutor autem durante Coadjutoriã non est in possessione Canoniciatus, sed Coadjutoriã; adeòque hæc possessio, quam tunc habebat, continuari non potest; cum sit juris diverfi, quod expiravit, & sic adveniente successione, & Coadjutore jam factò vero Canonico, opus est nova possessio-

ne Canoniciatus seu installatione canonica. Proinde cum juxta possessionem & receptionem in Canonicum competat sedes juxta dictam *regulam qui prior. & c. cum qui. de præbend. in 6. c. statumimus. de major. & obed. & AA.* paulò ante citatos patet, non competere ei stallum supra Canonicos jam existentes in possessione, licet durante Coadjutoriã fuerint ingressi. Ita ferè Garc. *loc. cit.* num. 76. & 77.

3. Ex eo namque jam duplex sequeretur absurdum, si tempore Coadjutoriã sedisset altiore loco & supra aliquos horum Canonicorum nempe Coadjuto juniorum. Primum, quòd quando erat Canonicus fideus & locumtenens Coadjuti, plus honoratus fuisset, quam quando jam factus Canonicus verus, & reipsa obtinuit Coadjuti Canoniciatum. Alterum, quòd non sine verecundia maxima, postquam sedit loco altiore, compelleretur descendere, & locum ultimum occupare. Gonz. n. 111. & 112. Ac denique confirmatur ex universali observantia (quæ est optima indultorum interpret. Guttier. *conf. 2. n. 10.* Gonz. *loc. cit.* n. 114. & *gl. 9. §. 1. n. 39. & seq.* Argumento *l. si de interpretatione. ff. de LL. l. Julianus. ff. ad Macedonianum*) de qua refertur idem Gonz. *loc. cit.* n. 114.

4. Notandum quoque hic, quòd *quest. præced. ad Respons.* in parenthesis insinuat, nempe hæc ita esse, si ve Coadjutores Canoniorum sedere debere & exercere functiones ultimo loco post cæteros Canonicos, nisi aliud habeat forma Coadjutoriã. Nam dum apparet gratiam Coadjutoriã concessam esse cum amplissimis clausulis; nempe, quòd plenum jus ex nunc verè & non fidei censeatur acquisitum, & quòd Coadjutor possit gaudere indulto de annali & triennali possessione, censet Pignat. *loc. cit.* n. 26. manifestè ex hoc convinci gratiam non consistere in simplice Coadjutoriã, sed continere à principio collationem cum vera possessione, & Papam voluisse, Coadjutorem sibi possidere, & non Coadjuto; eò quòd clausula illa: *ex nunc plenum jus verè & non fidei;* denotent ab initio Coadjutoriã Coadjutorè reputandum esse pro vero possessore Canoniciatus; cum dictio *ex nunc* referatur ad tempus actus gesti, ut Marefcor. *var. resolut. l. 2. c. 10. n. 2.* alique citati à Barbof. *distinctione 117.* & temporis inchoationem designet, et si effectum non nisi futurum denotet, & præcipue verba illa: *verè & non fidei;* denotent possessionem Canoniciatus reipsa esse penes Coadjutorem, non autem per speciem, prout est in simplicibus Coadjutoriis; cum dictio *verè* omnem fictionem excludat, ut Barbof. *de distinctionib. dist. 419.* præsertim in casibus, ubi additur non fidei. Atque ex his concludit: cum à principio receptionis & possessionis Canoniciatus incipiat ancianitas juxta *l. 1. c. de consuetud. c. 1. de major. & obed. gl. in c. fin. de consuetud. in 6. & c.* vigore cujus datur assensus seu præcedentia, in casu vocationis, seu post obitum Coadjuti competere Coadjutori tale stallum & præcedentiam ante Canonicos post receptionem Coadjutoriã ingressos; pro quo etiam num. 25. citat decif. Rotæ in *Tirafon. Coadjutorie. 9. Decemb. 1599. & 27. Octob. 1600.* Ex quibus id etiam consequi videtur, ut id ipsum admittit Pignat. *loc. cit.* n. 29. quòd si veram possessionem ipsius Canoniciatus habeat, cui concessa cum dictis clausulis amplissimis Coadjutoriã, debere quoque eundem vivente Coadjuto præcedere Canonicos ex post, seu post receptã Coadjutoriã